

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Asan/9/2018
Identifikačné číslo spisu: 6015201327
Dátum vydania rozhodnutia: 24.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6015201327.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Pavla Naďa a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu 1/ D.. P. Q., narodený XX. F. XXXX, trvale bytom Z. X, XXX XX B. B., adresa pre doručovanie: E. XX, XXX XX B. B., právne zastúpený JUDr. Lucia Fabriciusová, advokátka so sídlom J. A. Komenského 18B, 974 01 Banská Bystrica, 2/ F.. X. G., narodený XX. Z. XXXX, trvale bytom P.. C. X, XXX XX B. B., proti žalovanému: Slovenská inšpekcia životného prostredia, ústredie - útvar inšpekcie ochrany prírody a krajiny, so sídlom Jeséniova 17D, 831 01 Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3397001315/5852-24016/Mar zo dňa 17. augusta 2015, v konaní o kasačných sťažnostiach žalobcu 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/182/2015-90 zo dňa 20. októbra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu 1/ zamieta.

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu 2/ zamieta.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Predmetom kasačného konania je rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „správny súd“ alebo „krajský súd“) č. k. 24S/182/2015-90 zo dňa 20.10.2016 ktorým podľa § 190 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) na základe súdneho prieskumu rozhodnutí vydaných v konaní podľa zák. č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny krajský súd zamietol žalobu vo vzťahu k žalobcovi 1/ ako nedôvodnú, vo vzťahu k žalobcovi 2/ správny súd žalobu odmietol ako podanú neoprávnenou osobou (§ 98 ods. 1 písm. e) SSP). O náhrade trov konania rozhodol krajský súd v súlade s ustanovením § 167 ods. 1 SSP, keďže žalobcovia v konaní neboli

úspešný, náhradu trov konania im nepriznal.

2. Predmetom preskúmvacieho konania bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy zo dňa 11.06.2015, ktorým bol žalobca 1/ uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 92 ods. 1 písm. c/ zák. č. 543/2002 Z.z. Správne orgány ustálili posúdenie skutku tak, že žalobca 1/ sa priestupku dopustil tým, že v apríli 2014 vykonal bez súhlasu príslušného orgánu ochrany prírody na parc. KN C č. XXXX v k. ú. Q. O. v NP Veľká Fatra, na území, na ktorom platí 3. stupeň ochrany podľa § 19 ods. 2 zák. č. 543/2002 Z.z., zmenu stavu mokrade, za ktorú je podľa § 2 ods. 2 písm. g) zák. č. 543/2002 Z.z. považovaný vodný tok s miestnym názvom B., a to umiestnením nepriehľadných plastových rúr s polovičným prierezom (žľabov) o priemere 500 mm v celkovej dĺžke 96 m do koryta vodného toku, teda vykonal činnosť uvedenú v § 6 ods. 4 zák. č. 543/2002 Z.z. bez súhlasu príslušného orgánu ochrany prírody. Žalobcovi 1/ bola uložená za priestupok sankcia podľa § 92 ods. 2 písm. b/ zák. č. 543/2002 Z.z. - pokuta vo výške 200 €. Vzhľadom na priebeh súdneho prieskumu treba zmieniť, že prvostupňový správny orgán vo výroku uviedol označenie páchatel'a priestupku ako „D.. P. Q., v z. X. G., zapísaný v zozname advokátov pod č. XXXX, Advokátska kancelária, Horná 30, Banská Bystrica“ a takto označenému subjektu bola uložená aj povinnosť uhradiť trovy správneho konania.

3. Krajský súd konajúci o spoločnej žalobe účastníkov označených ako 1/ D.. P. Q., narodený XX. F. XXXX, trvale bytom Z. X, XXX XX B.Á. B., adresa pre doručovanie: E. XX, XXX XX B. B., zastúpený Advokátskou kanceláriou Peter Fischer, Horná 30, 974 01 Banská Bystrica, 2/ Mgr. Peter Fischer - advokát, zapísaný v zozname advokátov vedenom SAK pod č. XXXX, IČO: 35 997 770, Horná 30 Banská Bystrica meritórne rozhodol vo veci označeného žalobcu 1/. V zmysle záverov z pojednávania dňa 20.10.2016 v označení žalobcu 2/ vykonal zmenu/upresnenie tak, že ako žalobca 2/ bol v písomnom vyhotovení rozsudku uvedený F.. X. G. narodený XX. Z. XXXX, bytom P.. C. X, XXX XX B. B. Žalobu označeného žalobcu 2/ krajský súd postupom podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP odmietol ako podanú neoprávnenou osobou, nakoľko žalobca 2/ nebol účastníkom administratívneho konania a nestal sa ním ani uvedením ako právny zástupca žalobcu 1/ vo výroku prvostupňového rozhodnutia orgánu verejnej správy, preto nemohol byť výsledkom správneho konania dotknutý na svojich právach a právnych záujmoch.

4. Žalobu žalobcu 1/ zamietol ako nedôvodnú v celom rozsahu. Vzhľadom na právnu úpravu § 2 ods. 2 písm. c) a g) zák. č. 543/2002 Z.z. v spojení s ust. § 43 ods. 1, 2 zák. č. 364/2004 Z.z. neakceptoval namietané spochybňovanie kvalifikácie dotknutého územia ako „mokrad“, za rozhodujúce považoval preukázanie, že opísané konanie žalobcu 1/ spočívajúce v osadení plastových rúr do koryta vodného toku v zistenom rozsahu (zmena stavu mokrade v zmysle § 6 ods. 4 zák. č. 543/2002 Z.z.) bolo vykonané bez predchádzajúceho súhlasu orgánu ochrany prírody. Nepovažoval za dôvodné spochybňovanie spoľahlivo zisteného skutkového stavu, nakoľko nebolo relevantne preukázané, že by oprava kynety vykonaná bez súhlasu orgánu ochrany prírody bola uskutočnená za okolností v zmysle § 29 písm. d) zákona 543/2002 Z.z. a samotný záujem žalobcu na vykonaní preventívnych opatrení smerujúcich k zabráneniu zaplavenia územia a predchádzaniu povodniam ho nezbavuje povinnosti žiadať zákonom predvídaný súhlas s činnosťou na území v 1 - 5 stupni ochrany prírody.

5. Neakceptoval ani argumentáciu o tom, že žalobca 1/ vykonal iba „opravu kynety“ nakoľko z vykonaného dokazovanie vyplynulo, že umiestnením plastových žľabov s priemerom 500 mm v celkovej dĺžke 96 m do koryta vodného toku pretekajúceho cez predmetný pozemok, ktorý je na účely zák. č. 543/2002 Z.z. v zmysle § 2 ods. 2 považovaný za mokrad, bol zmenený jej stav. Žalobca 1/ nepreukázal ani tvrdený zásah do jeho práva na obhajobu, nakoľko správne orgány vyhodnotili a odôvodnili nevykonanie dôkazov, ktoré nemali význam pre rozhodnutie v danej veci a len nesúhlas so záverom správnych orgánov o preukázaní spáchania priestupku na základe vyhodnotenia dôkazov nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia.

6. Vzhľadom na obsahové náležitosti napadnutého rozhodnutia nebola akceptovaná ani námietka nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia, ktorú mala spôsobiť skutočnosť, že podľa žalobcu 1/ zo

znenia výroku vyplýva, že bol uznaný vinným „v zastúpení“ žalobcom 2/, čo sa bez akéhokoľvek právneho odôvodnenia vzťahuje aj na sankciu. Krajský súd uviedol, že pokiaľ prvostupňový orgán verejnej správy vo výroku uviedol, že „D.. P. Q., v z. (t.j. v zastúpení) Peter Fischer, zapísaný v zozname advokátov pod č. XXXX, Advokátska kancelária, Horná 30, Banská Bystrica“ sa uznáva vinným z priestupku podľa § 92 ods. 1 písm. c) zák. č. 543/2002 Z.z., za ktorý sa mu ukladá pokuta vo výške 200 €, resp. že účastníkovi „D.. P. Q., v z. (t.j. v zastúpení) Peter Fischer, advokát“ sa ukladá povinnosť uhradiť trovy správneho konania, je síce možné konštatovať, že údaj o zástupcovi účastníka konania je vo výroku nadbytočný, avšak táto vada nespôsobuje nezrozumiteľnosť, resp. nezákonnosť prvostupňového rozhodnutia orgánu verejnej správy, ani rozhodnutia žalovaného, ktorým prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

7. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že obvineným z priestupku bol D.. P. Q. a advokát Mgr. Peter Fischer bol na základe plnej moci jeho zástupcom v priestupkovom konaní. Zo skutočnosti, že prvostupňový orgán verejnej správy vo výroku svojho rozhodnutia nadbytočne uviedol, že žalobca 1/ D.. P. Q. je zastúpený advokátom Mgr. Petrom Fischerom, však nie je možné vyvodiť záver, že uvedením mena, priezviska a identifikačných údajov splnomocneného zástupcu žalobcu 1/ advokáta Mgr. Petra Fischera vo výroku rozhodnutia bol uznaný vinným zo spáchania priestupku aj samotný právny zástupca (advokát Mgr. Peter Fischer), ani to, že by mu bola uložená sankcia resp. povinnosť uhradiť trovy správneho konania. Tento záver nie je možné vyvodiť z priebehu administratívneho konania, z logiky veci, z ustanovení Správneho poriadku o zastúpení, ani zo Zákona o priestupkoch a ani z kontextu celého rozhodnutia (výrok a odôvodnenie).

8. Nedôvodne bolo namietané nedoručenie žiadneho rozhodnutia žalobcovi 1/ nakoľko bolo preukázané, že písomnosti v správnom konaní boli riadne doručované zvolenému právnenému zástupcovi. Nebola akceptovaná ani námietka neprimeranosti výšky sankcie (uloženej na dolnej hranici) vzhľadom na zohľadnenie závažnosti priestupku a osoby páchatela, zároveň s prihliadnutím na relatívne malý rozsah zmeny mokrade nie nezvratným spôsobom a použitie tohto dočasného riešenia z dôvodu dlhodobého potenciálneho hroziaceho rizika záplav a možných škôd na majetku.

II. Kasačné sťažnosti

9. Žalobca 1/, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Peter Fischer, riadne a včas podanou kasačnou sťažnosťou napadol rozsudok krajského súdu. Namietal, že krajský súd svojím rozhodovaním porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces v zmysle čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, napadnuté rozhodnutie je nezákonné, vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci; je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, alebo pre nedostatok dôvodov; zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci; skutkový stav, ktorý vzal súd za základ napadnutého rozhodnutia je v rozpore s administratívnym spisom a nemá v nich oporu; došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej; došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred súdom, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej.

10. Zdôraznil, že v skutkovej vete prvostupňového rozhodnutia je presne a dokonca zvýraznene uvedené, že sa žalobca 1/ priestupku dopustil v zastúpení. Subjekt, prostredníctvom ktorého sa mal dopustiť priestupku je podrobne vo výroku uvedený. V zastúpení toho istého subjektu práva mal povinnosť hradiť aj trovy administratívneho konania. Nesúhlasil s aplikáciou právnych predpisov pri ustálení obsahu základného pojmu „mokrade“, čím došlo k rozšíreniu objektu ochrany v zmysle ust. § 2 ods. 2 písm. g) zákona 543/2002 Z.z., v ktorom nie je zakotvená delegácia na inú právnu úpravu (§ 43 ods. 1, 2 zákona č. 364/ 2004 Z.z. o vodách). Správny súd a orgány verejnej správy si bez právneho titulu a právomoci svojvoľne vytvorili objekt priestupku a za porušenie takéhoto objektu žalobcu 1/ v zastúpení uznali za vinného. Výtkol krajskému súdu, že potvrdil jeho postihnutie za to, že nemal predchádzajúci písomný súhlas orgánu ochrany prírody vo forme rozhodnutia k zásahu do neexistujúceho (vytvorenému v rámci priestupkového konania správnym orgánom) objektu priestupku. Dodal, že takýto súhlas ani nemohol mať, lebo kynetu opravoval skôr, ako správny orgán v rozpore so

zákonom vytvoril objekt, ktorý má podľa neho byť chránený.

11. V nadväznosti na nevyhovenie návrhom na doplnenie dokazovania ohľadne zrážkových pomerov a rizika záplav namietal nemožnosť preukázať, že sporný zásah bol vykonaný v situácii bezprostredného ohrozenia. K nezohľadneniu preukázania sporného povolenia od medzičasom zomrelého svedka H. poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/34/2007 z 27.11.2007, kde realizácia zásady prezumpcie neviny v priestupkovom konaní znamená, že správny orgán je povinný dokázať vinu obvineného z priestupku, a ak sú o nej pochybnosti, musí rozhodnúť v prospech obvineného z priestupku (in dubio pro reo).

12. Za tvrdenia nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní ani v relevantnej právnej kvalifikácii žalobca 1/ považoval tvrdenia správneho súdu o tom, že zmenil stav mokrade, pričom rozsah a dôsledky zásahu vyplývajú zo stanoviska ŠOP SR z 01.10.2014 a Protokolu z 03.11.2014, s ktorými nesúhlasil. Vytkol nevykonanie požadovaného dôkazu, zabezpečenia Rozhodnutie ministerstva pôdohospodárstva ČSR č. 99574-X51XVIa-1926 pre bývalé ministerstvo verejných prác ČSR (vodoprávne rozhodnutie na zamedzenie povodní a následných škôd Rybovského potoka a jeho prítokov), ktoré je kolaudačným rozhodnutím štátu o charaktere užívania predmetnej kynety - inžinierskej stavby, na zabezpečenie ekologickej stability krajiny okolo Rybovského potoka k jeho prameňom, čím mu bolo upreté právo na obhajobu.

13. Ďalej namietal, že orgán verejnej správy pri prejednávaní priestupku preniesol povinnosť dokazovania na jeho osobu, pričom on nebol povinný preukazovať svoju nevinu. Nesúhlasil s posúdením napadnutých rozhodnutí ako zákonné, zrozumiteľné, určité a odôvodnené. Zhodne s predchádzajúcimi vyjadreniami namietal nesprávnosť konštatovania správneho súdu o tom, že výrok administratívneho rozhodnutia o tom, že žalobca 1/ spáchal priestupok v zastúpení advokátom Petrom Fischerom, sa opiera o platnú právnu úpravu, nakoľko platné právo, ustanovenie § 77 Priestupkového zákona neupravuje formu spoločne spáchaného priestupku, ani zastúpenie pri páchaní priestupku.

14. Rovnako namietal neuvedenie právnej normy, v zmysle ktorej je dotknutá lokalita súčasťou Národného parku Veľká Fatra. Uviedol, že Národný park Veľká Fatra bol vyhlásený vládou Slovenskej republiky bez súhlasu vlastníkov pozemkov, jeho zriadenie je v hrubom rozpore Ústavou SR a základnými ľudskými právami chránenými Európskym dohovorom o ľudských právach. Zdôraznil povinnosť krajského súdu aj kasačného súdu rozhodovať bez ohľadu na rozsah žalobných a kasačných dôvodov s poukazom na požiadavky § 453 ods. 1 SSP v spojení s ust. a § 195 písm. a), c), d), e) SSP.

15. V súlade s ustanovením § 447 písm. a) SSP navrhol priznať odkladný účinok kasačnej sťažnosti, s odôvodnením, že okamžitým výkonom rozhodnutia, ako aj inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia mu hrozí závažná ujma a odkladný účinok ktorý navrhuje nie je v rozpore s verejným záujmom.

16. Druhú kasačnú sťažnosť vo veci podal Peter Fischer - advokát, (ako subjekt obchodného práva) pričom uviedol, že o žalobe ktorú podal dňa 26.10.2016 ako žalobca v druhom rade krajský súd vo vzťahu k nemu nerozhodol. Bez ohľadu na toto tvrdenie namietal všetky výroky rozsudku krajského súdu.

17. V dôvodoch kasačnej sťažnosti uviedol, že nevie, akým procesným postupom postupoval správny súd, keď o jeho žalobe, ktorú podal, ako subjekt obchodného práva nerozhodol. On podnet na zmenu subjektu na strane žalobcu nedával a nevie akým procesným postupom postupoval správny súd, keď jeho ako žalobcu, subjekt obchodného práva nahradil žalobcom, fyzickou osobou - F. X. G.. Správny súd konal bez dôvodu a bez právneho titulu (za použitia ustanovenia § 25 SSP, v rozpore s ustanoveniami § 79 a § 80 Civilného sporového konania, pričom takýmto konaním bolo porušené jeho právo na súdnu ochranu chránenú čl. 49 ods. 1, ods. 2, čl. 48 ods. 1, ods. 2 Ústavy SR.

18. S poukazom na záväznosť výroku rozhodnutia namietal proti názoru krajského súdu v bode 49

napadnutého rozsudku, že z rozhodnutia ani z priebehu konania nevyplýva, že by ako splnomocnený zástupca žalobcu bol obvinený z priestupku a zaviazaný na zaplatenie sankcie a náhrady trov konania.

19. V bode 10 kasačnej sťažnosti uviedol, že v texte sťažnosti (zrejme podanej v mene žalobcu 1/) poukázal na jednotlivé právne porušenia, ktoré ho viedli k podaniu tejto sťažnosti a následne všeobecne vytkol procesné pochybenia súdu zhodne s obsahom kasačnej sťažnosti žalobcu 1/.

20. Záverom dodal, že v súlade s ustanovením § 447 písm. a) SSP prostredníctvom právneho zástupcu navrhuje priznať odkladný účinok kasačnej sťažnosti, pretože okamžitým výkonom rozhodnutia, ako aj inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia mu hrozí závažná ujma a odkladný účinok ktorý navrhuje priznať nie je v rozpore s verejným záujmom.

21. Tretiu kasačnú sťažnosť v lehote podal aj X. G., nar. XX.XX.XXXX ako fyzická osoba. Úvodom uviedol, že mu nebolo doručené napadnuté rozhodnutie a zároveň napadol všetky výroky napadnutého rozsudku.

22. V bode 6 kasačnej sťažnosti uviedol, že nevie akým procesným postupom postupoval súd, keď ho v napadnutom rozsudku uvádza ako účastníka konania - žalobcu 2/. Uviedol, že v konaní správneho súdu nikdy nebol žalobcom, iným účastníkom konania, zúčastneným subjektom na konaní, ani opomenutým účastníkom, právnym zástupcom účastníka a pod., s týmto konaním nemal nič spoločné. V administratívnych konaniach, ktoré predchádzali konaniam na správnom súde nebol obvineným z priestupku, iným účastníkom konania, zúčastneným subjektom na konaní ani opomenutým účastníkom, právnym zástupcom účastníka a pod. V konaniach pred správnym súdom a administratívnych konaniach, ktoré mu predchádzali nemal možnosť využiť žiadne práva účastníka konania.

23. Vo zvyšku kasačnej sťažnosti namietal zákonnosť postupu krajského súdu zhodne, ako to s odkazom na dôvody uvedené v kasačnej sťažnosti žalobcu 1/ namietal kasačný sťažovateľ, advokát Mgr. Peter Fischer, (subjekt obchodného práva). Bez ohľadu na to, že v konaní nebol právne zastúpený (preukázané dosiahnutie právnického vzdelania druhého stupňa) záverom dodal, že v súlade s ustanovením § 447 písm. a) SSP prostredníctvom právneho zástupcu navrhuje priznať odkladný účinok kasačnej sťažnosti, pretože okamžitým výkonom rozhodnutia, ako aj inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia mu hrozí závažná ujma.

III.

Vyjadrenia ku kasačným sťažnostiam

24. Ku kasačnej sťažnosti žalobcu 1/ sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 20.7.2017. K jeho námietke, že v skutkovej vete prvostupňového rozhodnutia je uvedené, že sa dopustil priestupku v zastúpení uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje v tejto veci s odôvodnením Krajského súdu Banská Bystrica, ktorý v bode 49. svojho rozsudku uviedol, že uvedenie zastúpenia vo výroku rozhodnutia nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia. Takýto záver nie je možné vyvodiť ani z logiky veci, ani z ustanovení Správneho poriadku o zastúpení, ani zo Zákona o priestupkoch, ani z kontextu celého rozhodnutia. To, že aj napriek obsiahlemu vysvetleniu zo strany Krajského súdu Banská Bystrica, žalobca 1/ znovu v kasačnej sťažnosti poukazuje na uvedenie zastúpenia vo výroku rozhodnutia ako takú vadu rozhodnutia, ktorá vedie k jeho nezrozumiteľnosti a nesprávnosti, žalovaný považuje za účelové tvrdenie.

25. K poukázaniu žalobcom 1/ na svojvoľnosť žalovaného, tým že rozšíril zákonnú normu, poukazujúc na definíciu mokrade (§ 2 ods. 2 písm. g) zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny) napriek tomu, že v danom ustanovení definície mokrade nie je zakotvená delegácia na inú právnu normu (§ 43 ods. 1, 2 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách) uviedol, že v prvostupňovom rozhodnutí, v druhostupňovom rozhodnutí, tak aj vo vyjadrení k žalobe č. 146-37627/25/2015/Mar zo dňa 11.12.2015 bolo uvedené z akých ustanovení vychádzal pri preukazovaní viny žalobcovi 1/. Žalobca 1/ zasiahol do mokrade umiestnením plastových žľabov s priemerom 500 mm v celkovej dĺžke 96 m do koryta

vodného toku pretekajúceho cez parcelu KN C č. 3121 v k. ú. Staré Hory, ktorá je v zmysle definície § 2 ods. 2 písm. g) zákona č. 543/2002 Z.z. považovaná za mokrad'. Vo svojom vyjadrení k žalobe č. 146-37627/25/2015/Mar zo dňa 11.12.2015 žalovaný dôkladne opísal na akých úvahách založil svoje tvrdenia a prečo kvalifikoval činnosť žalobcu ako protiprávne konanie, ktoré je v rozpore s ustanovením zákona č. 543/2002 Z.z.

26. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 3 ods. 3 zákona č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, kde je uvedené, že jeden právny pojem s vymedzeným významom sa v tomto význame používa jednotne v celom právnom poriadku. Ak je význam právneho pojmu vymedzený v jednom právnom predpise, nemôže iný právny predpis pre ten istý právny pojem vytvárať iný význam. Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ mokrad' je definovaná § 2 ods. 2 písm. g) zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny ako územie s močiarňami, slatinami alebo rašeliniskami, vlhká lúka, prírodná tečúca voda a prírodná stojatá voda vrátane vodného toku a vodnej plochy s rybníkmi a vodnými nádržami, nie je potrebné definovať pojem vodný tok zvlášť v zákone o ochrane prírody, keď už je raz definovaný v inom právnom predpise. V ustanovení § 43 ods. 1 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách je vodný tok definovaný ako vodný útvar trvalo alebo občasne tečúcich povrchových vôd po zemskom povrchu v prirodzenom koryte alebo v umelom koryte, ktoré je jeho súčasťou, a ktorý je napájaný z vlastného povodia alebo z iného vodného útvaru. Definícia pojmu vodný tok zo zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách je v súlade s princípom právnej istoty, keďže je neprípustné, aby bez výslovného vyjadrenia v právnej norme jej adresát nemohol s istotou očakávať, že rovnaké pojmy uvedené na viacerých miestach právnej normy budú mať i rovnaký obsah.

27. K námietke žalobcu 1/ ohľadne dôvodnosti považovať jeho konanie ako konanie pri bezprostrednom ohrození na zabránenie škôd na majetku uviedol, že vo svojom vyjadrení k žalobe podrobne vysvetlil prečo nevykonal žalobcom 1/ navrhované dokazovanie vyžiadanim si zrážkových a odtokových pomerov v oblasti ako aj nezabezpečením vodoprávneho rozhodnutia z roku 1926. Žalovaný odmietol akékoľvek obmedzovanie práv žalobcu 1/ zo strany správneho orgánu. Všetky doteraz vznesené námietky boli žalobcovi 1/ riadne vysvetlené ako v prvostupňovom, tak v druhostupňovom rozhodnutí ale aj v konaní pred správnym súdom. Záverom požiadal, aby bola kasačná sťažnosť zamietnutá, nakoľko nie je dôvodná.

28. K doručeným kasačným sťažnostiam kasačných sťažovateľov Mgr. Peter Fischer advokát, a X. G. fyzická osoba sa vyjadril Peter Fischer, advokát vo svojom mene, aj keď z logiky veci vyplýva, že kasačné sťažnosti mu boli doručené ako právnemu zástupcovi žalobcu 1/. S kasačnou sťažnosťou Petra Fischera - advokáta, sa stotožnil, v celom rozsahu na nej trval a navrhol, aby kasačný súd rozhodol v zmysle procesného návrhu v nej uvedenom. Zvýraznil skutočnosť, že D.. P. Q. v jeho zastúpení bol uznaný za vinného z priestupku. Pre umocnenie jeho zastúpenia skutku mal za D.. Q. platiť aj trovy konania. Čo sa týka kasačnej sťažnosti občana X. G. uviedol, že sa s ňou v celom rozsahu stotožnil. Tento subjekt nebol účastníkom administratívneho, ani súdneho konania. Nebol zahrnutý do jednotlivých rozhodnutí ani konaní, ktoré im predchádzali. Nemá žiadny skutkový ani právny vzťah s posudzovaným konaním. Do napadnutého rozhodnutia krajského súdu bol implementovaný na základe svojvôle súdu, nezákonným spôsobom.

29. Ku kasačnej sťažnosti žalobcu 1/ sa vyjadril X. G., fyzická osoba tak, že s jej obsahom a navrhovaným procesno-právnym postupom uvedeným v závere kasačnej sťažnosti súhlasí.

30. D.. P. Q., zastúpený advokátskou kanceláriou Peter Fischer, advokát, sa podaním zo dňa 1.8.2017 vyjadril ku kasačnej sťažnosti X. G., fyzickej osoby, s ktorou sa v celom rozsahu stotožnil. Rovnako sa stotožnil s jeho vyjadrením z 26.07.2017 doručeným na Krajský súd v Banskej Bystrici 28.07.2017. V tom istom podaní sa ku kasačnej sťažnosti Petra Fischera - advokáta vyjadril tak, že sa s touto celom rozsahu stotožňuje, rovnako aj s jeho vyjadrením z 24.07.2017 doručeným na Krajský súd v Banskej Bystrici 25.07.2017. V tom istom podaní sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného. Zdôraznil, že jedine výrok rozhodnutia vytvára právne následky. V predmetnom výroku je uvedené, že D.. P. Q. konal v zastúpení,

ale ani on, ani Peter Fischer - advokát výrokom nerozhodli. Nie je pravdou, že jeho tvrdenia o tejto skutočnosti neboli predmetom odvolania voči prvostupňovému rozhodnutiu. Administratívne orgány konajúce vo veci, ani správny súd nevysvetlili prečo sa v enunciate, vo výrokovej vete rozhodnutia uvádza, že sa priestupku mal dopustiť D.. P. Q. v zastúpení, ako aj prečo v enunciate sa nachádza, že mal platiť trovy prostredníctvom zástupcu. Ďalej namietal, že jeho pozemok, ktorý je v katastri nehnuteľností zapísaný ako „zastavané plochy a nádvoría,, nemohol byť prekvalifikovaný na mokrad' a inžinierska stavba nie je vodným tokom. K rozsahu dokazovanie namietal, že správny orgány si nespĺnili svoju povinnosť vykonať potrebné (požadované) dokazovanie napriek tomu, že to bolo ich povinnosťou ex offo. Vyjadrenie o nedôvodnosti kasačnej sťažnosti žalobcu 1/ považoval za účelové.

III.

Konanie pred kasačným súdom a právne názory kasačného súdu.

31. V konaní pred kasačným súdom bolo dňa 28.1.2021 zistené, že právny zástupca žalobcu 1/ Mgr. Peter Fischer ma pozastavený výkon advokátskej činnosti, preto bol žalobca 1/ vyzvaný na zvolenie nového právneho zástupcu. Vzhľadom na pozastavenie výkonu advokátskej činnosti bolo procesné postavenie kasačného sťažovateľa označeného ako Mgr. Peter Fischer advokát, zlúčené s procesným postavením kasačného sťažovateľa označeného ako X. G. nar. XX.XX.XXXX, nakoľko vzhľadom na momentálnu nemožnosť výkonu advokátskej činnosti ani teoreticky neprichádza do úvahy odlišné procesné postavenie fyzickej osoby z titulu existencie oprávnenia na výkon advokátskej činnosti - postavenie podnikateľa v zmysle § 2 ods. 2 písm. c) Obchodného zákonníka. Bez ohľadu na túto skutočnosť, sa kasačný súd považoval za potrebné vysporiadať s obsahom oboch kasačných sťažností podaných X. G..

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačné sťažnosti podali včas účastníci konania zastúpení v súlade s ustanovením § 449 ods. 1, 2 písm. a) SSP, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 453 ods. 1 SSP) a jednomyseľne dospel k záveru, že kasačné sťažnosti nie sú dôvodné.

33. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 a ods. 2 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

34. Predmetom konania pred správnym súdom bolo preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 3397001315/5852-24016/Mar zo dňa 17.08.2015, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie vydané Slovenskou inšpekciou životného prostredia - Inšpektorátu životného prostredia Banská Bystrica, odboru inšpekcie ochrany prírody a krajiny č. 3397301015/2202-17012/Huť zo dňa 11.06.2015, ktorým bol žalobca 1/ podľa § 92 ods. 1 písm. c) zákona č. 543/2002 Z.z. a podľa § 77 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uznáný vinným, že v rozpore s ust. § 6 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z.z. v apríli 2014 vykonal bez súhlasu príslušného orgánu ochrany prírody na parc. KN C č. XXXX v k. ú. Q. O. v Národnom parku Veľká Fatra, na území, na ktorom platí tretí stupeň ochrany podľa § 19 ods. 2 zák. č. 543/2002 Z.z., zmenu stavu mokrade, za ktorú je podľa § 2 ods. 2 písm. g) zák. č. 543/2002 Z.z. považovaný vodný tok miestnym názvom B., a to umiestnením nepriehľadných plastových rúr s polovičným prierezom (žľabov) o priemere 500 mm v celkovej dĺžke 96 m do koryta vodného toku, teda vykonal činnosť uvedenú v § 6 ods. 4 zák. č. 543/2002 Z.z. bez súhlasu príslušného orgánu ochrany prírody, čím sa dopustil priestupku podľa § 92 ods. 1 písm. c) zákona č. 543/2002 Z.z. uložila pokuta vo výške 200,- Eur. Zároveň mu bola uložená povinnosť hradiť štátu trovy konania, a to paušálnou sumou vo výške 16,- Eur.

35. Pre rozhodovanie vo veci je dôležité uviesť, že subjekt uznaný za vinného zo spáchania priestupku bol uvedený ako: „D. P. Q., nar. XX.X.XXXX, Z. XXXX/X, XXX XX B. B. v z. Peter Fischer, zapísaný v zozname advokátov pod č. XXXX, Advokátska kancelária , Horná 30, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 35 997 770“

36. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačných sťažností proti napadnutému rozsudku správneho súdu preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce najmä z toho pohľadu, či správny súd pri súdnom prieskume postupoval zákonom predvídaným spôsobom, či sa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe, či a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

37. Podľa § 6 ods. 4 zák. č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny, na zmenu stavu mokrade, najmä jej úpravu zasypávaním, odvodňovaním, ťažbou trstia, rašeliny, bahna a riečneho materiálu, sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody okrem vykonávania týchto činností správcom vodného toku v súlade s osobitným predpisom. 18a)

38. Podľa § 2 ods. 2 písm. g) zák. č. 543/2002 Z.z. sa na účely tohto zákona sa považuje za mokradť územie s močiarimi, slatinami alebo rašeliniskami, vlhká lúka, prírodná tečúca voda a prírodná stojatá voda vrátane vodného toku a vodnej plochy s rybníkmi a vodnými nádržami,

39. Podľa § 43 zák. č. 364/2004 Z.z. o vodách

(1) Vodným tokom je vodný útvar trvalo alebo občasne tečúcich povrchových vôd po zemskom povrchu v prirodzenom koryte alebo v umelom koryte, ktoré je jeho súčasťou, a ktorý je napájaný z vlastného povodia alebo z iného vodného útvaru. Vodným tokom sú aj vody v slepých ramenách, mŕtvych ramenách a odstavených ramenách, ak sú ovplyvňované hydrologickým režimom vodného toku, ako aj vody umelo vzduté v koryte. Vodným tokom zostávajú aj povrchové vody, ktorých časť tečie pod zemským povrchom alebo zakrytými úsekmi.

(2) Ak preteká vodný tok po pozemku, ktorý je evidovaný v katastri nehnuteľností ako vodná plocha so spôsobom využitia pozemku ako vodný tok, 56) je tento pozemok korytom. Ak preteká vodný tok po pozemku, ktorý nie je takto evidovaný v katastri nehnuteľností, je korytom pozemok tvoriaci dno a brehy, v ktorých odtekajú vody až po brehovú čiaru.

40. Podľa § 71 ods. 7 uvedeného zákona, každý, kto vykonáva činnosť, na ktorú sa vyžaduje súhlas alebo výnimka podľa tohto zákona, je povinný sa na požiadanie zamestnancov orgánov ochrany prírody alebo stráže prírody preukázať právoplatným rozhodnutím orgánu ochrany prírody.

41. Podľa § 92 ods. 1 písm. c) zák. č. 543/2002 Z.z. priestupku sa dopustí ten, kto vykonáva činnosť uvedenú v § 6 ods. 2 a 4, § 7a ods. 1 a § 7b ods. 1, § 13 až 16, § 24 alebo § 38 ods. 2 bez súhlasu príslušného orgánu ochrany prírody.

42. Podľa § 92 ods. 2 písm. b/ zák. č. 543/2002 Z.z. za priestupok podľa odseku 1 písm. c) až s) možno uložiť pokarhanie, pokutu do 3 319,39 eura a prepadnutie vecí.

43. Podľa § 92 ods. 10 zák. č. 543/2002 Z.z. na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahujú všeobecné predpisy o prejednávaní priestupkov, 108) ak tento zákon neustanovuje inak.

44. Vzhľadom na skutočnosť, že účastník administratívneho konania bol jeden, správnu žalobu podali dvaja žalobcovia a kasačnú sťažnosť podali traja označení kasační sťažovatelia, je v rámci skúmania a preverovania podmienok konania potrebné sa dôsledne vysporiadať s otázkou procesnej aktívnej legitímácie tak na podanie žaloby ako aj na podanie kasačnej sťažnosti.

45. Pokiaľ sa týka žalobcu 1/, jeho procesná aktívna legitímácia na podanie žaloby je nepochybná. Bolo

voči nemu začaté správne konanie v ktorom bolo rozhodnuté o uložení sankcie, ktoré po vyčerpaní opravného prostriedku nadobudlo právoplatnosť. Kasačná sťažnosť žalobcu Bez ohľadu na správnosť jeho názoru, že skonštatovanie priestupkovej zodpovednosti a uloženie sankcie a povinnosti hradiť trovy administratívneho konania v zastúpení, spôsobuje nezákonnosť rozhodnutia je podstatné, že krajský súd sa rozsudkom vysporiadal tak s procesným postupom správnych orgánov vo veci uvedenia priestupkovo zodpovednej osoby, ako aj s okolnosťami spochybňujúcimi vecnú správnosť záverov o preukázaní spáchania priestupku žalobcom 1/ a uložení sankcie. V kasačnej sťažnosti namietal konkrétne dôvody nezákonnosti v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) g) SSP.

46. Žalobné a kasačné dôvody kasačné dôvody kasačného sťažovateľa 1/ možno rozdeliť do dvoch okruhov. Prvý okruh zahŕňa námietky týkajúce sa toho, že vo výrokovej časti potvrdeného prvostupňového rozhodnutia bol žalobca 1/ označený v zastúpení advokátom, čo podľa jeho názoru viedlo k nezákonnosti a nepreskúmateľnosti rozhodnutia, ktoré z tohto dôvodu nemalo spĺňať základné zákonné požiadavky na obsahové a formálne náležitosti a takýmto postupom malo dôjsť k porušeniu základných práv účastníka správneho konania garantovaných nielen správnym poriadkom ale aj Ústavou a medzinárodnými dohovormi, so zdôraznením skutočnosti, že sa jednalo o konanie vo veciach správneho trestania.

47. K tomu kasačný súd uvádza, že sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym vyhodnotením vykonaným krajským súdom, že uvedenie údajov o zástupcovi účastníka konania vo výroku je síce nadbytočné, avšak táto vada nespôsobuje nezrozumiteľnosť, resp. nezákonnosť prvostupňového rozhodnutia orgánu verejnej správy, ani rozhodnutia žalovaného, ktorým prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Aj kasačný súd považuje za rozhodujúce a nespochybné, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že obvineným z priestupku bol D.. P. Q. a advokát Mgr. Peter Fischer bol na základe plnej moci jeho zástupcom v priestupkovom konaní. Zo skutočnosti, že prvostupňový orgán verejnej správy vo výroku svojho rozhodnutia nadbytočne uviedol, že žalobca 1/ D.. P. Q. je zastúpený advokátom Mgr. Petrom Fischerom, však nie je možné vyvodiť záver, že uvedením mena, priezviska a identifikačných údajov splnomocneného zástupcu žalobcu 1/ advokáta Mgr. Petra Fischera vo výroku rozhodnutia bol uznaný vinným zo spáchania priestupku aj samotný právny zástupca (advokát Mgr. Peter Fischer), ani to, že by mu bola uložená sankcia resp. povinnosť uhradiť trovy správneho konania. Tento záver nie je možné vyvodiť z priebehu administratívneho konania, z logiky veci, z ustanovení Správneho poriadku o zastúpení, ani zo Zákona o priestupkoch a ni z kontextu celého rozhodnutia (výrok a odôvodnenie).

48. V konaní nebolo predložené nič, čo by bolo spôsobilé spochybníť, že obvinený z priestupku bol jednoznačne identifikovaný, proti nemu bolo začaté a vedené správne konanie a absolútne nedôvodne sa v súvislosti s uvedením právneho zástupcu žalobca 1/ domáhal aplikácie zásady in dubio pro reo. Zo strany správnych orgánov ani súdov nevznikla pochybnosť o identite osoby obvinenej a zodpovednej za priestupok a ani kasačnému súdu sa nejaví ako opodstatnené namietanie vytvorenia akéhosi procesného spoločenstva a zodpovednosti právneho zástupcu zároveň so žalobcom 1/, ktoré by malo vzniknúť na základe uvedenia právneho zástupcu, pretože z rozhodnutia je zrejmé, že uvedením „v z. Peter Fischer...“ sa rozumie označenie právneho zástupcu. Bez ohľadu na to, že takéto uvedenie právneho zastúpenia rozhodne nebolo nevyhnutné, jeho nadbytočnosť nie je dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Navyše treba uviesť, že z obsahu tejto námietky nie je zrejmé, v čom by čo aj prípadné pochybnosti o zahrnutí právneho zástupcu do zodpovednostných dôsledkov viedlo k ujme na subjektívnych právach žalobcu/kasačného sťažovateľa 1/.

49. Druhý okruh žalobných kasačných dôvodov bol založený na vecnej správnosti záverov o spáchaní priestupku žalobcom 1/ t.j. hmotnoprávnej stránke, ako aj procesnoprávnej stránke konania v súvislosti s aplikáciou právnych predpisov a dodržaní procesných práv obvineného z priestupku pri dokazovaní.

50. Aj v tejto otázke sa kasačný súd stotožnil so závermi krajského súdu. Ako podstatné je treba zdôrazniť, že žalobca 1/ bol uznaný za priestupkovo zodpovedného zo spáchania priestupku spočívajúceho v zmene stavu mokrade definovanej ust. § 2 ods. 2 písm. g) zák. č. 543/2002 Z.z. v spojení s ust. § 43 ods. 1, 2 zákona o vodách, pričom podstatné je, že zmenu vykonal bez súhlasu príslušného orgánu

ochrany prírody § 6 ods. 4 zák. č. 543/2002 Z.z.). To že o zamýšľanom zásahu hovoril s pánom H., pracovníkom Lesov SR ako správcu vodného toku, nie je rozhodujúce, v konaní nebola ani len tvrdená existencia povolenia udeleného orgánom ochrany prírody. Žalobca 1/ nedôvodne namietal nezohľadnenie skutočnosti, že sa jednalo o konanie v zmysle § 29 ods. 2 písm. d) zákona o ochrane prírody, teda išlo o bezprostredné ohrozenie majetku. Nevyhnutnosť zásahu do mokrade z dôvodu bezprostredného ohrozenia nebola preukázaná a vzhľadom na výnimočnosť takejto požiadavky, ktorá prípustnosť nepovoleného zásahu viaže na pojem „bezprostredného ohrozenia“ nebola vzhľadom na zistený priebeh udalostí dôvodná ani požiadavka na doplnenie dokazovania ex offio vyžiadanim údajov o zrážkových a odtokových pomeroch v oblasti v súvisiacom období.

51. Rovnako nebola dôvodná ani požiadavka na zabezpečenie vodoprávneho rozhodnutia v z roku 1926, posúdením ktorého mal podľa žalobcu 1/ súd dospieť k záveru, že jeho činnosť bola iba „opravou“ vodohospodárskej stavby dôvodne povolenej a zrealizovanej. K tejto námietke súdu nedá nespomenúť, že nie je možné ju považovať za dôvodnú už len preto, že pôvodná kyneta, ktorej účel a dôvodnosť existencie v národnom parku s tretím stupňom ochrany nikto nespochybnuje, bola vyhotovená z guľatiny, a za jej „opravu“ rozhodne nemožno považovať umiestnenie plastových žľabov s priemerom 500 mm v celkovej dĺžke 96 m do koryta vodného toku. Ako nedôvodné a neprimerané vyhodnotil kasačný súd vytýkanie neuvedenia právnej normy v zmysle ktorej je dotknutá lokalita súčasťou Národného parku Veľká Fatra a namietanie, že tento národný park bol vyhlásený bez súhlasu vlastníkov pozemkov a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky.

52. Vzhľadom na uvedené kasačný súd skonštatoval, že po preskúmaní rozhodnutia krajského súdu dospel k rovnakému záveru vo veci, nezistil žiadne dôvody nasvedčujúce tomu, že by v konaní došlo k takým závažným procesným pochybeniam, dôsledkom ktorých by malo byť zrušenie rozhodnutia krajského súdu alebo žalovaného. Nie je relevantne spochybnená ani vecná správnosť záverov o spáchaní priestupku, zodpovednosti žalobcu 1/ zaň a dôvodnosti a správnosti výšky uloženej sankcie. Kasačný súd preto kasačnú sťažnosť žalobcu 1/ zamietol. (§ 461 SSP).

53. Pokiaľ sa týka účastníka súdneho konania označeného v žalobe ako „Mgr. Peter Fischer, advokát, zapísaný v zozname advokátov vedenom SAK pod č. XXXX, IČO 35 997 770, Horná 30 Banská Bystrica“, je nepochybné, že sa jedná o označenie advokáta ako podnikateľa, ktorému vzniklo oprávnenie na podnikanie zápisom do tzv. iného registra v zmysle § 2 ods. 2 písm. c) Obchodného zákonníka. Tento účastník označený ako žalobca 2/ podal spoločnú žalobu v zmysle § 250 ods. 3 OSP, (na pojednávaní ju prekvalifikoval vzhľadom na zmenu právneho stavu na všeobecnú správnu žalobu podľa 178 ods. 1 SSP), zákonom predvídanú v prípade, ak sa rozhodnutím a postupom správneho orgánu cítia dotknuté viaceré osoby. Treba však zdôrazniť, že aj v prípade spoločnej žaloby sa môže každý zo žalobcov domáhať iba ochrany svojich subjektívnych práv.

54. V prípade pôvodne označeného žalobcu 2/, ktorý odvodzuje svoju aktívnu legitímáciu od skutočnosti uvedenia ako zástupcu žalobcu 1/ (formulácia „D.. P. Q. ...v.z. Peter Fischer, zapísaný v zozname advokátov“) je v prvom rade potrebné ustáliť, či pôvodne označený žalobca 2/ bol resp. mal byť účastníkom správneho konania. S poukazom na správnosť vyššie uvedeného záveru krajského súdu o tom, že z uvedenia že žalobca 1/ D.. P. Q. je zastúpený advokátom Mgr. Petrom Fischerom, nie je možné vyvodiť záver, že uvedením mena, priezviska a identifikačných údajov splnomocneného zástupcu žalobcu 1/ advokáta Mgr. Petra Fischera vo výroku rozhodnutia bol uznaný vinným zo spáchania priestupku aj samotný právny zástupca (advokát Mgr. Peter Fischer), ani to, že by mu bola uložená sankcia resp. povinnosť uhradiť trovy správneho konania, kasačný súd konštatuje že pôvodne označený žalobca 2/ účastníkom správneho konania nebol a ani účastníkom byť nemal. Tomu nasvedčuje aj skutočnosť, že tento účastník súdneho prieskumu na základe podanej žaloby, ako osoba právne vzdelaná, ktorá mala k z titulu poskytovanie služieb právneho zastúpenia k dispozícii prvostupňové rozhodnutie zo dňa 11.6.2015, voči nemu nepodala odvolanie. Rovnako z ničoho nevyplýva, že by tohto účastníka bolo treba považovať za opomenutého účastníka konania. Za danej situácie potom bola žaloba podaná zjavne neoprávnenou osobou a bola krajským súdom správne zamietnutá podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP. Je logické, že ak žalobca 2/ nebol ani nemal byť účastníkom správneho konania, jeho

uviedenie v rozhodnutí ako právneho zástupcu nemalo žiadne relevantné hmotnoprávne ani procesnoprávne dôsledky, nemohlo dôjsť k ujme na jeho individuálnych právach.

55. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že na pojednávaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici dňa 20.10.2016 „Pred začatím pojednávania bol žalobca 2/ poučený o tom, že je potrebné odstrániť nedostatok náležitosti žaloby vo vzťahu k označeniu žalobcu 2/, po výzve a poučení doplnil žalobca 2/ dátum svojho narodenia ako aj adresu bydliska a zároveň vlastnoručne podpísal žalobu z dôvodu, že nedopatrením došlo k absencii podpisu na tom vyhotovení žaloby, ktoré bolo doručené súdu.“ Žalobca 2/ Peter Fischer - advokát, ako osoba právne vzdelaná nenamietal na pojednávaní voči protokolácii ani neskôr ju nejakou relevantne nespochybnil. Z týchto okolností sa javí logické, že krajský súd vyzval žalobcu na opravu/doplnenie označenia v tom zmysle, či účastníkom v pozícii žalobcu 2/ je fyzická osoba, identifikovaná dátumom narodenia a trvalým bydliskom a žalobca voči tomuto nenamietal a poskytol identifikačné údaje ktoré ho identifikujú ako fyzickú osobu, na rozdiel od údajov, ktorými sa v predchádzajúcom období identifikoval ako advokát (podnikateľ). Takémuto postupu zodpovedá ďalší postup krajského súdu, ktorý takto označeného žalobcu 2/ (fyzická osoba určená menom priezviskom, dátumom narodenia a trvalým bydliskom) uviedol v záhlaví rozsudku a takto označenému subjektu doručoval písomné vyhotovenie rozsudku.

56. Vyššieuvedený záver má význam pre ďalší postup vo vzťahu k procesným právam kasačných sťažovateľov označených ako „Peter Fischer - advokát, IČO 35 997 770 Advokátska kancelária, Horná 30 Banská Bystrica“, a „X. G. nar. XX.XX.XXXX, P. C. Č.. X, B. B.“. Za rozhodujúce kasačný súd považuje to, že vzhľadom na skutočnosť, že Peter Fischer ani ako advokát, ani ako fyzická osoba nebol účastníkom správneho konania v zmysle § 14 zák. č. 71/1967 Zb. správneho poriadku v konaní vystupoval iba ako právny zástupca účastníka správneho konania (§ 17 správneho poriadku), konaním správneho orgánu nemohlo dôjsť k ujme na jeho individuálnych právach z titulu účastníctva. Peter Fischer ani v pozícii advokáta ani v pozícii fyzickej osoby nepreukázal účastníctvo v správnom konaní, čo by mu v prípade využitia možnosti podať odvolanie vytvorilo v prípade nesúhlasu s rozhodnutím orgánu konajúceho vo veci ochrany jeho práv v poslednom stupni právny základ pre podanie žaloby.

57. Rovnako tento subjekt práva nepreukázal, že by mu, ako neúčastníkovi správneho konania, uvedením ako právneho zástupcu vo výroku rozhodnutia vznikla ujma na jeho individuálnych právach.

58. K dôvodom kasačnej sťažnosti podanej advokátom, kde namietal, že o jeho žalobe nebolo rozhodnuté, kasačný súd odkazuje na vyššie uvedené, že krajský súd pri zmene označenia účastníka rešpektoval v otázke doplnenia označenia žalovaného jeho vyjadrenie na pojednávaní. Pri závere, že Petrovi Fischerovi - advokátovi, (subjektu obchodného práva) nevznikli uvedením vo výroku žiadne práva ani povinnosti, je irelevantné jeho spochybňovanie vecnej správnosti záverov o spáchaní priestupku D.. P. Q. a uložení sankcie, nakoľko tieto skutočnosti nemajú vplyv na jeho individuálne práva.

59. Ku kasačnej sťažnosti podanej X. G., nar. XX.XX.XXXX, kasačný súd uvádza, že nepovažuje za dôvodné namietanie, že on nepodal žiadnu žalobu. Vzhľadom na vyjadrenie označeného žalobcu 2/ predvolaného krajským súdom na pojednávanie, t.j. na skutočnosť, že umelú konštrukciu „dvojedinosti“ kasačného sťažovateľa (kasačná sťažnosť advokáta a kasačná sťažnosť fyzickej osoby) vytvoril tento subjekt vystupujúci v súdnom konaní v postavení právneho zástupcu, nie je žiaden dôvod o týchto kasačných sťažnostiach rozhodovať samostatne. Tak advokát ako aj fyzická osoba v predmetnom konaní neboli účastníkom správneho konania, preto neboli oprávnení na podanie kasačnej sťažnosti.

60. Kasačný súd sa stotožnil s procesným postupom krajského súdu, ktorý žalobu účastníka X. G., nar. XX.XX.XXXX zamietol a vzhľadom na to, že žiaden z bodov kasačnej sťažnosti podanej ani advokátom ani fyzickou osobou nebol spôsobilý spochybníť správnosť tohto záveru, kasačnú sťažnosť žalobcu 2/ zamietol (461 SSP).

61. Bez ohľadu na skutočnosť, že ku dňu rozhodovania kasačného súdu nie je preukázaná subjektivita

Petra Fischera z titulu oprávnenia na vykonávanie advokátskej činnosti (subjektu obchodného práva), kasačný súd uvádza, že ani v čase rozhodovania krajského súdu vzhľadom na zrejmy prejav vôle X. G. zúčastneného na pojednávaní v postavení žalobcu 2/ nebol dôvod na jeho uvedenie v záhlaví ako advokáta. Navyiac treba uviesť, že aj keď v rozhodovaní vo veci X. G. fyzickej osoby, Krajský súd sa vysporiadal s argumentáciou uvedenou v spoločnej žalobe podanej ako žalobcom 2/ Petrom Fischerom - advokátom.

62. K návrhu sťažovateľov, aby najvyšší súd priznal odkladný účinok kasačným sťažnostiam podľa § 447 ods. 1 SSP (v kasačných sťažnostiach uvedené ustanovenie § 447 písm. a) SSP, najvyšší súd uvádza, že bez ohľadu na neodôvodnenosť žiadostí v zmysle štandardných požiadaviek § 447 SSP o týchto žiadostiach nerozhodoval, nakoľko v prípade ak bola kasačná sťažnosť podaná proti rozhodnutiu krajského súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe vo veciach správneho trestania (§ 446 ods. 2 písm. c) SSP), nastáva odkladný účinok kasačnej sťažnosti priamo zo zákona.

63. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcom, ktorí nemali v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 a contrario SSP). Žalovanému orgánu verejnej správy kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže to nemožno spravodlivo požadovať a v súvislosti s kasačným konaním žalovanému orgánu verejnej správy ani trovy nevznikli (§ 467 ods. 1 v spojení s § 168 SSP).

64. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 v spojení s ust. § 463 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.